

BUTLLETÍ OFICIAL

del

PARLAMENT

de les

ILLES BALEARS

DL. PM. 558-1983

Fq.Con.núm. 33/28

25 de març de 2011

VII legislatura

Núm. 167

SUMARI

3. TEXTOS EN TRAMITACIÓ

3.1. PROJECTES DE LLEI

A) RGE núm. 1015/11, reguladora de la protecció de les persones consumidores i usuàries en els serveis de telefonia i d'Internet a les Illes Balears. 5895

3.13. PROPOSICIONS NO DE LLEI DAVANT PLE

A) RGE núm. 1019/11, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a revisió dels valors cadastrals. 5901

3.14. PROPOSICIONS NO DE LLEI DAVANT COMISSIÓ

A) RGE núm. 1027/11, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a impuls reals i sòlid a la informàtica a l'escola. 5903

B) RGE núm. 1047/11, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a energia fotovoltaica. 5903

3.17. INFORMACIÓ

A) Admissió de l'escrit RGE núm. 1056/11, del Govern de les Illes Balears, d'Informe i certificats del Pla estratègic de serveis socials de les Illes Balears 2011-2014. 5904

B) Ampliació del termini de presentació d'esmenes a la Proposició de llei de policia de les Illes Balears (RGE núm. 3961/10). 5904

- C) Retirada de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant la Comissió d'Ordenació Territorial RGE núm. 5518/10 a 5521/10 i 5524/10. 5904
- D) Retirada de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant la Comissió d'Ordenació Territorial RGE núm. 5595/10 a 5599/10. 5905
- E) Rectificació de la sol·licitud de compareixença RGE núm. 487/11. 5905

4. INFORMACIONS

- A) Canvis a la Diputació Permanent. 5905

5. CORRECCIÓ D'ERRATES

- A) Correcció d'errates del BOPIB núm. 166, de 18 de març de 2011. 5905
-

3. TEXTOS EN TRAMITACIÓ

3.1. PROJECTES DE LLEI

Ordre de Publicació

La Mesa del Parlament de les Illes Balears, en sessió de dia 23 de març de 2011, d'acord amb el que disposa l'article 112 del Reglament del Parlament, admet a tràmit el Projecte de Llei RGE núm. 1015/11, reguladora de la protecció de les persones consumidores i usuàries en els serveis de telefonia i d'Internet a les Illes Balears.

Els Hbles. Srs. Diputats i els grups parlamentaris disposen d'un termini de quinze dies, que comptarà des del dia següent al de la seva publicació, per presentar davant la Mesa de la Comissió d'Assumptes Socials, esmenes al projecte esmentat, el text del qual s'insereix a continuació.

Palma, a 23 de març de 2011.

La presidenta del Parlament:

Aina Rado i Ferrando.

Albert Moragues i Gomila, secretari del Consell de Govern

CERTIFIC:

Que el Consell de Govern, en sessió de dia 11 de març de 2011, adoptà, entre d'altres, el següent acord:

26. Acord d'aprovació del Projecte de llei reguladora de la protecció de les persones consumidores i usuàries en els serveis de telefonia i d'Internet a les Illes Balears.

A proposta del conseller de Salut i Consum, el Consell de Govern adopta l'acord següent:

"Primer, Aprovar el text del Projecte de llei reguladora de la protecció de les persones consumidores i usuàries en els serveis de telefonia i d'Internet a les Illes Balears, que d'adjunta a aquest acord.

Segon. Trametre'l al Parlament de les Illes Balears juntament amb una memòria i els antecedents necessaris perquè s'hi pronuncii."

I perquè consti i tengui els efectes que corresponguin, expedesc aquest certificat amb el vistiplau del president.

Palma, a 14 de març de 2011.

El secretari del Consell de Govern.

Vistiplau, el president.

A)

PROJECTE DE LLEI REGULADORA DE LA PROTECCIÓ DE LES PERSONES CONSUMIDORES I USUÀRIES EN ELS SERVEIS DE TELEFONIA I D'INTERNET A LES ILLES BALEARS

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'article 51 de la Constitució Espanyola imposa el mandat als poders públics de tenir cura de la salut, la seguretat i els legítims interessos econòmics de les persones consumidores i usuàries, amb la creació d'un marc jurídic eficaç i l'establiment de procediments eficaços perquè els consumidors puguin exercir realment els seus drets.

El Reial Decret Legislatiu 1/2007, de 16 de novembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei general per a la defensa dels consumidors i usuaris i altres lleis complementàries dóna compliment al mandat constitucional, amb caràcter general i des de les competències de l'Estat.

També la regulació sectorial, amb la Llei 32/2003, de 3 de novembre, general de telecomunicacions al capdavant, desenvolupada pel Reglament sobre les condicions per a la prestació de serveis de telecomunicacions electròniques, el servei universal i la protecció dels usuaris, aprovat pel Reial decret 424/2005, de 15 d'abril, i especialment la Carta dels drets de l'usuari dels serveis de telecomunicacions electròniques, aprovada pel Reial decret 899/2009, de 22 de maig, pretén donar compliment a la tutela dels drets de les persones usuàries del sector de les telecomunicacions des de l'Administració estatal.

D'altra banda, els serveis de telecomunicacions necessiten per a l'ús de terminals d'accés el règim de garanties que es regula en el Reial decret legislatiu 1/2007, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei general per a la defensa dels consumidors i usuaris, i altres lleis complementàries, com la Llei de garanties dels béns de consum que es refon com a llei complementària. La reparació i l'assistència tècnica dels terminals telefònics i telemàtics es recull en el Reial decret 55/1988, de 29 de gener, sobre protecció dels drets del consumidor en el servei de reparació d'aparells d'ús domèstic.

Dins aquest marc normatiu, hi ha una realitat social fruit de la globalització: les comunicacions per telèfon, tant fix com mòbil, s'han convertit en el mitjà més estès per a les nostres relacions personals. També l'accés a Internet s'ha generalitzat fins al punt de substituir moltes vegades les relacions i les transaccions vis-à-vis entre les persones i les empreses.

I aquests canvis afecten directament la societat balear com a societat de serveis, en què cada cop tenen més importància les tecnologies de la informació i de la comunicació en les nostres vides.

Però la contractació generalitzada de serveis de telecomunicacions, a causa de l'alt nivell d'acceptació d'aquests serveis per les persones consumidores, no ha anat acompanyada d'una millora en la seguretat jurídica de la seva contractació, ni de la implantació d'uns serveis d'atenció al client o serveis postvenda des de les oficines d'informació i atenció a les persones usuàries de les empreses de telecomunicacions, la qual cosa genera un nombre ingent de consumidors insatsfets.

A les Illes Balears, amb una població que depassa el milió d'habitants, el percentatge d'usuaris que té telèfon mòbil és gairebé del cent per cent; similar percentatge té la implantació de la telefonia fixa en els habitatges. Tanmateix, és menor l'accés a Internet, a causa del seu cost elevat i de les dificultats d'ús que comporta a algun sector de la població.

Aquest alt percentatge d'utilització dels serveis de la informació i comunicació s'ha de maximitzar amb les característiques particulars com el fet insular, que fa més necessària la comunicació a distància. D'altra banda, la gran aflluència de turistes en l'època estival, que també fan ús de les telecomunicacions, pot arribar a produir una saturació de les xarxes que afecta el normal funcionament dels serveis bàsics. Per tot això, és necessari recollir aquesta realitat social i adoptar les mesures que prevegin aquestes situacions.

L'ús i el gaudi de les telecomunicacions requereix adaptar-se a una dualitat contractual, ja que les persones consumidores i usuàries dels serveis de telecomunicacions solen subscriure dos contractes alhora: d'una banda, el dels serveis de telefonia i accés a Internet, i, de l'altra, el de compravenda o arrendament dels terminals d'accés. Així se'ls indueix a subscriure clàusules de permanència en el contracte de serveis, a canvi d'una reducció significativa del preu dels terminals d'accés.

La complexitat dels serveis oferts per les empreses operadores de telecomunicacions, que constantment estan canviant de productes, afegida a la dualitat contractual abans indicada, fa que les persones consumidores i usuàries d'aquests serveis es trobin en una posició de franca inferioritat davant els operadors de telecomunicacions que funcionen ja a escala global i que posen a disposició uns serveis/productes que es mostren imprescindibles en les nostres vides. Qui pot viure avui sense mòbil?

Per això, l'Administració de telecomunicacions ha hagut d'elaborar una Carta de drets dels usuaris de les comunicacions electròniques, enfront de l'allau de reclamacions que rep, ja que aquests no sols desconeixen com han d'exercir els seus drets davant les companyies, sinó que desconeixen fins i tot quins drets tenen dins aquest sector tan dinàmic.

Però la regulació sectorial es mostra insuficient, davant la quantitat ingent de contractes i reclamacions que generen les comunicacions electròniques, com ho demostra el fet que any rere any ocupa el primer lloc com a sector que més reclamacions rep en les diverses administracions de consum (sense comptar les que rep la Secretaria d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació).

Per aquest motiu, els poders públics es veuen obligats a tenir cura d'una prestació del servei de comunicacions electròniques ajustada als requisits que estableix la legislació vigent i a adequar aquesta prestació a uns paràmetres de qualitat i transparència en la contractació i en la promoció publicitària, vetllant pel dret a la informació en tots aquests aspectes.

És necessari completar, amb un marc normatiu clar, la regulació existent de protecció de la persona consumidora o usuària en les comunicacions electròniques, de manera que permeti a la persona consumidora o usuària conèixer l'abast dels seus drets i obligacions i li garanteixi la imprescindible qualitat del servei en defensa i protecció dels seus legítims interessos econòmics, incloses aquelles situacions en què l'empresa actua com a intermediària de l'operador de telecomunicacions, i respectant en tot cas les competències de l'Estat en la regulació de les telecomunicacions i els contractes.

Especialment es regula en aquesta llei el dret de les persones usuàries finals a obtenir una prova dels contractes que han subscrit i de les seves modificacions, per evitar la indefensió en què es troben actualment davant l'abús de la contractació telefònica, que deixa en mans de les empreses l'acreditació de la contractació efectuada sense que el consumidor pugui provar l'abast de les ofertes emeses per les empreses i acceptades per ell, ni el contingut dels contractes que ha formalitzat.

En definitiva, aquesta llei té per objecte la protecció i la defensa dels drets de les persones consumidores i usuàries dels serveis de comunicacions electròniques, així com la millora de la qualitat de vida de qui té aquesta condició en el territori de les Illes Balears.

Aquesta norma té com a novetats la utilització dels establiments i serveis ja existents en el territori de les Illes Balears de les empreses operadores de telecomunicacions i intermediàries en la contractació, per a l'atenció personalitzada directa dels usuaris d'aquests serveis, on els abonats poden dur a terme tot tipus de tràmits relacionats amb els seus contractes, no sols en la contractació inicial, com succeeix actualment.

Així mateix, es regula amb més transparència la relació de l'operador amb l'abonat (sense entrar en la regulació del contracte, perquè és competència de l'Estat) i la informació sobre l'execució correcta de les prestacions de les empreses.

L'estructura de la llei és molt senzilla: consta d'un títol preliminar i de tres títols més.

El títol preliminar conté l'objecte de la norma, el seu àmbit d'aplicació i les definicions dels termes tècnics, que apropen la persona consumidora a determinats conceptes.

En el títol I, anomenat "Drets de les persones consumidores i usuàries i obligacions dels operadors en matèria de comunicacions electròniques", s'inclouen tres capítols: en el capítol I es regulen les disposicions de caràcter general; en el capítol II, la protecció dels drets econòmics i socials, i, per acabar, el capítol III regula el dret a la informació.

En el títol II, sota l'epígraf "Drets dels consumidors en la venda i reparació de terminals", es regulen els drets d'informació de les persones consumidores i usuàries i les obligacions d'entrega de documentació de les empreses venedores de terminals i dels serveis de reparació d'aquests.

El títol III conté el règim d'infraccions i sancions en matèria de defensa de la persona consumidora o usuària en aquest àmbit.

L'article 30.47 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears, aprovat per la Llei Orgànica 2/1983, de 25 de febrer, reformat per la Llei Orgànica 1/2007, de 28 de febrer, disposa que la comunitat autònoma té la competència exclusiva en matèria de defensa de les persones consumidores i usuàries.

Fent ús de la competència estatutària, el Parlament de les Illes Balears va aprovar la Llei 1/1998, de 25 de novembre, de l'Estatut dels consumidors i usuaris de les Illes Balears, que regula el dret a la protecció dels legítims interessos econòmics i socials, com el dret a la informació i a la protecció jurídica, administrativa i tècnica de la persona consumidora o usuària.

Dotze anys després de l'aprovació de l'Estatut dels consumidors i usuaris, com a llei que protegeix amb caràcter general la salut, la seguretat i els legítims interessos econòmics de les persones consumidores i usuàries de les Illes Balears, resulta necessari establir una regulació especial per als usuaris i consumidors d'aquest sector concret de les telecomunicacions, ja que la regulació sectorial estatal en aquesta matèria no ha resolt els greus problemes que pateixen les persones consumidores i usuàries de les telecomunicacions a les nostres Illes.

TÍTOL PRELIMINAR DISPOSICIONS COMUNES

Article 1 Objecte

1. Aquesta llei té per objecte la defensa dels drets i dels interessos legítims de les persones consumidores i usuàries de les comunicacions electròniques a les Illes Balears.

2. La llei desenvolupa el dret a la protecció dels legítims interessos econòmics de les persones consumidores i usuàries en dos aspectes fonamentals com són la informació i l'atenció en matèria de comunicacions electròniques, sense descuidar el dret a obtenir justificant dels contractes que es formalitzen i les seves modificacions posteriors, en relació amb l'ús i el gaudi de la telefonia i l'accés a Internet.

3. La llei també regula la informació i altres aspectes relacionats amb la venda i reparació dels equips emprats per accedir a aquests serveis a les Illes Balears.

Article 2 Àmbit d'aplicació

1. Aquesta norma s'ha d'aplicar en les relacions de prestació de serveis de comunicacions electròniques amb usuaris domiciliats a les Illes Balears. També s'ha d'aplicar als contractes de compravenda de terminals d'accés a les telecomunicacions, subscrits per consumidors domiciliats a les Illes Balears i a les reparacions o substitucions d'aquests terminals.

2. Els operadors i els tercers intermediaris en el contracte de prestació de servei o de venda del terminal d'accés tindran les mateixes obligacions de facilitar la informació i la documentació regulada en aquesta llei a les persones consumidores i usuàries de les Illes Balears.

Article 3 Definicions

Sens perjudici de les definicions de la normativa sectorial estatal en matèria de comunicacions electròniques, als efectes d'aquesta llei s'ha d'entendre per:

1. Xarxa telefònica o telemàtica: canal de comunicació electrònica emprat per a la prestació de serveis de telefonia o d'accés a Internet, disponibles al públic.
2. Operador: persona física o jurídica que explota xarxes de comunicacions electròniques o presta serveis de telecomunicacions electròniques disponibles al públic i notifica a la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions l'inici de la seva activitat.
3. Tercer intermediari: professional o empresa responsable de, com a mínim, un establiment de telecomunicacions on es formalitzen contractes amb operadors o es fan compravendes de terminals mòbils, fixos o d'accés a Internet, a les Illes Balears. Si venen els terminals, són també responsables de la garantia, d'acord amb la Llei de garanties de béns de consum vigent, incorporada pel Reial decret legislatiu 1/2007, de 16 de novembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei general per a la defensa dels consumidors i usuaris, i altres lleis complementàries.
4. Terminal d'accés: producte, o component d'aquest, que permet la comunicació i que està destinat a ser connectat directament o indirectament, per qualsevol mitjà, a interfície de xarxa o de xarxes públiques de telecomunicacions i d'accés a Internet.
5. Abonat: usuari final que ha dut a terme un contracte amb un proveïdor de serveis de telecomunicacions que li ha de prestar aquests serveis.
6. Cobertura: intensitat de senyal mínima acceptable que garanteix el compliment de la resta d'indicadors de qualitat en la comunicació.
7. Zona de cobertura: espai físic publicitat per l'operador on la intensitat de senyal mínima garanteix la comunicació telefònica o telemàtica.
8. Qualitat de comunicació: grau de continuïtat, claredat i fidelitat de les telefonades establertes en la xarxa de servei de comunicacions. Grau de continuïtat i d'intensitat del senyal d'accés a Internet.

TÍTOL I DRETS DE LES PERSONES CONSUMIDORES I USUÀRIES I OBLIGACIONS DELS OPERADORS EN MATÈRIA DE COMUNICACIONS ELECTRÒNIQUES

Capítol I Disposicions generals

Article 4 Obligacions generals

Els operadors de comunicacions electròniques han de complir les disposicions establertes en aquesta llei i en les normes que aprovin els òrgans de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears i han d'aplicar-les en matèria de protecció dels drets de les persones consumidores i usuàries a les Illes Balears.

Article 5**Responsabilitat dels operadors i intermediaris**

Tots els operadors de telecomunicacions que prestin serveis a les persones consumidores i usuàries de les Illes Balears i els intermediaris en els contractes d'aquests serveis de comunicacions electròniques, que formalitzen contractes de prestació de serveis de comunicacions electròniques o de compravenda, reparació o substitució de terminals d'accés a aquestes, amb usuaris de les Illes Balears, han de ser responsables de la informació i de l'entrega de la documentació a la persona consumidora o usuària, exigida en aquesta norma i en el text refós de la Llei general per a la defensa dels consumidors i usuaris, i altres lleis complementàries, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2007, de 16 de novembre.

Capítol II**Protecció dels interessos econòmics i socials****Article 6****Atenció directa**

1. Les persones consumidores i usuàries tenen dret a dur a terme en els establiments dels operadors situats a les Illes Balears, en els establiments franquiciats per aquests i en els que actuen de mitjancers en els seus contractes, com a mínim, les gestions següents: subscriure contractes de prestació de serveis i de compravenda de terminals d'accés a xarxes, comunicar incidències de cobertura, presentar reclamacions, tramitar baixes dels contractes o modificacions d'aquests, i altres gestions que les operadores i els seus intermediaris concertin.

2. Aquest dret, de caràcter gratuït per a les persones consumidores i usuàries, haurà de prestar-se de manera que aquestes persones tinguin constància, en tot cas, del contracte dut a terme o de les seves modificacions, de la baixa sol·licitada i de la reclamació, queixa o petició efectuada. El responsable d'aquest servei està obligat a comunicar a l'abonat, per escrit, el número de referència assignat a la queixa, reclamació o incidència plantejada.

Article 7**Dret a obtenir còpia de les modificacions i baixes en els contractes**

1. Les persones consumidores podran sol·licitar la finalització dels contractes de prestació de serveis en el mateix establiment en què els varen contractar i, si ho feren per telèfon o Internet, també podran sol·licitar la baixa en els establiments de l'operadora o en els dels seus intermediaris. Els responsables dels establiments han d'entregar una còpia de la sol·licitud de baixa en el contracte, segellada per ells, per tal que el consumidor pugui acreditar-la on sigui procedent. Igualment s'han de fer les modificacions dels contractes.

2. Els operadors de comunicacions electròniques que proposin modificacions de les condicions contractuals als usuaris, per telèfon o per Internet, i aquestes siguin acceptades per ells, les han de comunicar immediatament per escrit o en qualsevol altre suport durador, a elecció de l'usuari, per tal que en tinguin constància i puguin acreditar-les on correspongui. Les modificacions efectuades en els establiments físics dels operadors o els seus intermediaris han de constar sempre per escrit.

Article 8**Arbitratge**

S'ha de promoure el sotmetiment voluntari dels operadors i dels seus intermediaris al sistema arbitral de consum.

Capítol III
Dret a la informació**Article 9****Persones usuàries discapacitades**

Les persones consumidores i usuàries amb discapacitat sensorial tenen dret que els sigui facilitada de manera comprensible la informació exigible en aquesta norma, per escrit o en un altre suport de naturalesa duradora, escollit per aquestes persones.

Article 10**Informació precontractual**

1. Tant els operadors com els intermediaris han d'informar les persones consumidores i usuàries, de manera prèvia a la formalització del contracte, de les zones de cobertura dels seus serveis, dels serveis que presten i dels preus amb els impostos inclosos.

2. La informació ha d'ajustar-se als principis de veracitat, objectivitat i suficiència; no es poden usar denominacions que pel seu significat o manera d'expressar-se poden induir a confusió la persona consumidora.

3. La mida de la lletra d'aquesta informació no podrà ser inferior a 3 mil·límetres. S'ha de ressaltar en negreta o amb caràcters especials el preu final complet dels serveis, especialment si la informació apareix com a publicitat en els mitjans audiovisuals com la televisió o Internet.

Article 11**Entrega de la informació i la documentació contractual**

1. Els operadors han d'acreditar l'entrega del contracte als consumidors i usuaris dels serveis de telefonia i Internet.

2. Els contractes han de contenir la informació regulada en l'article 63 del Text refós aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2007, de 16 de novembre (les condicions generals i, especialment, les condicions particulars ofertes a cada persona usuària detallades i signades per aquesta, a més de les especificacions legals vigents; i, expressament, el procediment mitjançant el qual pot exercir el seu dret a posar fi a la relació contractual). La Inspecció de Consum ha de comprovar, de manera periòdica, que aquests procediments per donar-se de baixa en els contractes són reals i efectius, mitjançant rastreigs en els webs dels operadors i mostratges telefònics.

Article 12**Informació accessòria**

1. Tant els operadors com els tercers intermediaris han d'entregar un document escrit que contengui informació detallada sobre les zones de cobertura en el territori de les Illes Balears, en què s'exposin els graus o nivells de qualitat de comunicació. Aquesta informació ha de ser facilitada de forma gràfica i senzilla a totes les persones consumidores i usuàries, de manera que aquestes, abans de realitzar la comunicació, sàpiguen que poden finalitzar-la sense interrupcions per motius de cobertura o qualitat deficient en la comunicació, excepte casos de força major.

2. El document esmentat ha de ser especialment detallat en les zones en què concorrin operadors, tant nacionals com estrangers, especialment en trajectes marítics interinsulars i amb la Península.

3. Així mateix, en aquest document han d'estar recollits els mecanismes d'indemnització i reemborsament aplicables en cas d'incompliment dels nivells de qualitat dels serveis contractats.

4. També ha de contenir expressament el número únic europeu de telefonades d'urgències, 112.

Article 13**Responsabilitats**

1. L'operador de comunicacions electròniques és responsable del compliment de la informació sobre els nivells de qualitat individual establerta contractualment amb cada una de les persones consumidores i usuàries.

2. Els operadors de comunicacions electròniques han de ser responsables de qualsevol incompliment de les obligacions d'informació i entrega de documentació als consumidors i usuaris regulades en aquesta norma. Els intermediaris han de ser responsables subsidiaris d'aquestes obligacions.

TÍTOL II**DRETS DE LES PERSONES CONSUMIDORES EN LA VENDA I REPARACIÓ DE TERMINALS****Article 14****Venda de terminals**

Els venedors de terminals d'accés a les comunicacions electròniques han de lliurar a les persones consumidores i usuàries:

- El document acreditatiu de la transacció comercial: factura de la compra o tiquet on sigui llegible, com a mínim, la garantia legal dels dos anys.
- El manual de l'usuari redactat en castellà o català.
- Un document de condicions d'ús, fàcilment comprensible per al consumidor i usuari, amb l'objecte de reduir exposicions excessives i innecessàries, especialment en nins, adolescents i col·lectius d'especial protecció.
- Un document informatiu sobre la reutilització i els procediments de reciclatge dels terminals, una vegada finalitzada la seva vida útil.

- El document de garantia, per als casos de garantia comercial, amb terminis, drets i obligacions especificats en la normativa vigent estatal.

Article 15**Serveis d'assistència tècnica**

1. Les empreses que intervenen com a serveis d'assistència tècnica dels terminals d'accés han d'anunciar de manera visible i llegible en l'establiment els preus aplicables per temps de treball i l'import del desplaçament quan sigui procedent, amb els impostos inclosos.

2. Aquests establiments han de tenir exposades les llegendes següents que informen dels corresponents drets:

“Quan el terminal o els accessoris del terminal es trobin en període de garantia, la reparació és totalment gratuïta, fins i tot les despeses de desplaçament i tramesa.”

“Tota persona consumidora ha de quedar obligada al pagament per l'elaboració del pressupost només quan l'hagi sol·licitat i no l'hagi acceptat.”

“Totes les reparacions efectuades han d'estar garantides per un termini mínim de sis mesos.”

3. En el cas que el terminal no estigui en garantia, tota persona consumidora i usuària o qui actuï en el seu nom té dret a sol·licitar un pressupost previ per escrit. Aquest pressupost ha de tenir una validesa mínima de 30 dies, des de la data de comunicació a la persona que demana el pressupost.

El pressupost ha de contenir:

- Nom, domicili i número d'identificació fiscal del servei d'assistència tècnica (SAT).
- Nom i adreça de la persona consumidora i usuària.
- Marca, model i número de sèrie de l'aparell.
- Motiu de la reparació.
- Diagnòstic de l'avaría pel SAT.
- Pagament per la confecció del pressupost si el consumidor que l'ha demanat no l'accepta.
- Import de la reparació, incloses peces, mà d'obra, impostos i qualsevol altre càrrec com el desplaçament o la tramesa de l'aparell al domicili de la persona consumidora i usuària.
- Data i signatura del personal responsable del SAT.
- Data d'entrega de l'aparell.
- Espai reservat per a la data i signatura de l'acceptació per la persona consumidora i usuària i temps de validesa del pressupost.

4. Les empreses de reparació estan obligades a lliurar a la persona consumidora una factura escrita, signada, segellada i degudament desglossada, en què s'especifiqui qualsevol tipus de càrrecs meritats, operacions realitzades, peces o elements emprats i hores de treball emprades, assenyalant per cada concepte el seu import. La factura, normalment, ha de coincidir amb l'import pressupostat, llevat que en el procés de reparació el SAT detecti noves avaries ocultes no comprovades en la confecció del pressupost; en aquest cas, s'ha de comunicar a la persona consumidora i usuària per tal que ho accepti o no.

Article 16**Reparació de terminals**

1. Tant les empreses venedores com les de reparació de terminals que reben o recullen els terminals telefònics i d'accés a Internet entregats per les persones consumidores i usuàries per reparar, substituir o qualsevol tipus d'intervenció, estiguin en garantia o no, estan obligades a estendre el corresponent resguard de dipòsit, que han de lliurar a la persona consumidora i usuària. Aquest resguard ha de contenir com a mínim:

- Número d'ordre correlatiu del resguard de dipòsit.
- Marca, model i número de sèrie de l'aparell entregat.
- Nom, domicili i número d'identificació fiscal de servei d'assistència tècnica (SAT).
- Nom, NIF i adreça del consumidor.
- Especificació detallada dels danys manifestament visibles i serveis que s'han de realitzar.
- Data de recepció de l'aparell, termini previst d'entrega, sia del pressupost sol·licitat, sia de l'aparell reparat, i signatura del consumidor o usuari i de la persona autoritzada del SAT.

TÍTOL III INFRACCIONS I SANCIONS

Article 17**Vigilància i inspecció**

La vigilància i la inspecció de les obligacions d'informació i d'entrega de documentació a la persona consumidora o usuària a què es refereix aquesta llei ha de ser efectuada pels òrgans competents en matèria de protecció dels consumidors de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears. La Inspecció de Consum també ha de comprovar que els serveis prestats es corresponguin amb els oferts.

Article 18**Atribució de la potestat sancionadora**

1. Correspon a l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears la potestat sancionadora per a la correcció i el compliment de les prescripcions establertes en aquesta llei.

2. La potestat sancionadora ha de ser exercida pels òrgans administratius que la tenen atribuïda.

3. Les infraccions comeses en el territori de les Illes Balears per vulneració de les obligacions, els requisits o les prohibicions contingudes en aquesta llei s'han de sancionar amb instrucció prèvia del corresponent expedient sancionador, d'acord amb les normes del procediment sancionador vigent en aquesta comunitat autònoma.

4. Les infraccions s'han d'entendre comeses en el territori de les Illes Balears, quan les persones consumidores i usuàries afectades resideixen en el territori o han formalitzat el contracte a les Illes Balears.

5. Així mateix, les infraccions comprovades per la Inspecció de Consum de les Illes Balears en les simulacions de compra o contractació que efectuen en els webs de les empreses operadores de telecomunicacions que dirigeixen les seves ofertes a les persones consumidores i usuàries de les Illes Balears, es consideren comeses en el territori de les Illes Balears.

Article 19**Tipificació de les infraccions**

1. Les conductes tipificades en aquesta llei han de ser considerades infracció en matèria de disciplina de mercat i defensa de les persones consumidores i usuàries i han de ser sancionades d'acord amb el disposa aquesta llei.

2. Tenen la consideració d'infracció en matèria de consum les següents:

a) L'incompliment per l'operador o tercer intermediari de l'obligació de subministrar a la persona usuària la informació precontractual i contractual, en suport durador, normalment en paper o, a elecció del consumidor i usuari, en suport durador electrònic. També la manca d'entrega de la documentació prevista en el capítol III del títol I d'aquesta llei. L'incompliment d'aquests deures ha de ser sancionat com a falta greu o molt greu segons el nombre d'usuaris afectats.

b) L'incompliment per part del venedor de l'obligació d'entregar a la persona consumidora i usuària que adquireix un terminal telefònic o d'accés a Internet qualsevol dels documents assenyalats en els articles 14 i 16 d'aquesta llei, o la negativa a facilitar-li un nou terminal en garantia quan no es pugui reparar i sigui procedent substituir-lo. L'incompliment de les obligacions establerts en els articles 15 i 16 per als serveis de reparacions del terminals també serà considerat infracció en matèria de protecció de les persones consumidores i usuàries.

c) Obstaculitzar l'exercici dels drets de les persones consumidores i usuàries a obtenir la documentació dels contractes objecte d'aquesta llei i les modificacions en suport paper o altre suport durador a elecció del consumidor, a donar-se de baixa en aquests contractes amb plena eficàcia jurídica i a poder acreditar aquestes decisions contractuals en qualsevol instància administrativa, judicial o arbitral.

Article 20**Qualificació de les infraccions**

Les infraccions a què es refereix l'article anterior s'han de qualificar com a lleus, greus i molt greus, atenent criteris establerts en l'article 50 de la Llei 1/1998, de l'Estatut dels consumidors o usuaris de les Illes Balears.

Article 21**Sancions**

Les infraccions a què es refereix aquesta norma han de comportar les sancions següents:

a) Infraccions lleus, fins a 10.000 euros

b) Infraccions greus, entre 10.001 euros i 100.000 euros. Aquesta quantia es podrà augmentar fins al quintuple del valor dels béns o serveis objecte de la infracció.

c) Infraccions molt greus, entre 100.001 euros i 1.000.000 d'euros. Aquesta quantia es podrà augmentar fins a arribar al quintuple de la quantitat defraudada.

Article 22**Criteris de graduació de les sancions**

1. La quantia de la sanció que s'imposi dins els límits indicats per a les faltes lleus, greus o molt greus, s'ha de graduar d'acord amb els criteris següents :

- a) La intencionalitat en la comissió de les infraccions.
- b) La reincidència durant un any en la comissió de la mateixa infracció declarada ferma.
- c) La generalització de la infracció, en afectar la majoria de les persones consumidores i usuàries de l'empresa infractora.
- d) El benefici il·lícit que hagin reportat a l'empresa les conductes infractores.
- e) El dany econòmic causat a la persona consumidora o usuària.
- f) El volum de negoci de l'empresa infractora.

2. A més de les sancions de les multes pecuniàries abans esmentades, es pot imposar com a sanció accessòria el tancament temporal de l'establiment, de la instal·lació o del servei per un termini màxim de cinc anys, en el supòsit d'infraccions molt greus. En aquest cas, s'ha d'aplicar la legislació laboral en relació amb les obligacions de l'empresa davant els treballadors.

3. La imposició de les sancions de multa s'ha de fer de manera que la comissió de les infraccions no resulti més beneficiosa per a la persona infractora que el compliment de les normes infringides, sempre que es respecti el principi de proporcionalitat.

Article 23**Tancament cautelar d'establiments**

La clausura o el tancament d'establiments, instal·lacions o serveis que no disposin de les autoritzacions o els permisos preceptius, o la suspensió del seu funcionament fins que es rectifiquin els defectes o es compleixin els requisits exigits per raons de salut o seguretat i la retirada del mercat cautelar o definitiva de béns o serveis per raons de salut i seguretat, no tenen el caràcter de sanció.

Article 24**Publicitat de les sancions**

L'òrgan sancionador ha d'ordenar la publicació en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears* de totes les sancions imposades per faltes greus o molt greus dels preceptes continguts en aquesta llei, una vegada esgotada la via administrativa. En la publicació s'ha d'indicar l'empresa o persona sancionada identificada també amb la marca comercial, la infracció comesa i l'import de la sanció imposada.

Disposicions finals

1. Es faculta el Consell de Govern per dictar les disposicions que siguin necessàries per desplegar el que disposa aquesta llei.

2. Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver-se publicat en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

Palma, a 11 de març de 2011.
El conseller de Salut i Consum:
Vicenç Thomàs i Mulet.
El president:
Francesc Antich i Oliver.

3.13. PROPOSICIONS NO DE LLEI DAVANT PLE

Ordre de Publicació

RGE núm. 1019/11, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a revisió dels valors cadastrals, amb tramitació pel procediment d'urgència. (Mesa de 23 de març de 2011).

Palma, a 23 de març de 2011.
La presidenta del Parlament:
Aina Rado i Ferrando.

A la Mesa del Parlament de les Illes Balears.

A)

D'acord amb el que preveuen els articles 163 i següents del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el Grup Parlamentari Mixt presenta la proposició no de llei següent perquè sigui tramitada davant Ple, pel procediment d'urgència ordinària.

Exposició de motius

1. De les diferents normatives que regulen els valors cadastrals i de l'ús que es fa d'aquests valors es dedueix la voluntat dels legisladors que hi hagi una valoració més o manco homogènia en dites valoracions i que no hi hagi grans diferències entre els diferents territoris de l'Estat espanyol quant a l'actualització dels valors cadastrals, a causa de les conseqüències que es deriven de l'ús que es fa d'aquests valors. D'aquí que l'article 28 del Reial Decret Legislatiu 1/2004, de 5 de març (BOE de 8 de març de 2004) en parlar de procediments de valoració col·lectiva de béns immobles urbans i rústics diu textualment: "*Este procedimiento, en el que se observarán las directrices que se establezcan para garantizar la coordinación nacional de valores, sólo podrá iniciarse una vez transcurridos, al menos, cinco años desde la entrada en vigor de los valores catastrales derivados del anterior procedimiento de valoración colectiva de carácter general y se realizará, en todo caso, a partir de los 10 años desde dicha fecha.*" És a dir, la voluntat de la normativa és que cada municipi actualitzi els seus valors com a màxim cada 10 anys.

2. La realitat, però, és una altra i resulta que pràcticament només actualitzen els valors cadastrals amb procediments de valoració col·lectiva aquells municipis que pels seus motius interns demanen expressament davant la seva gerència territorial corresponent que es dugui a terme l'actualització de valors. Això fa que hi hagi moltes diferències en els valors cadastrals dels diferents municipis de l'Estat i en conseqüència també en els de les Illes Balears.

Aquesta realitat no suposaria un problema a tractar per aquesta institució si l'ús que es fes dels valors cadastrals fos exclusivament municipal, però com tots sabem la valoració cadastral també s'usa per calcular les bases imposables o increments de valors de diferents tributs de nivell autonòmic i nacional.

3. A les Illes des de l'any 2002, mitjançant la Instrucció 1/2002 de 20 de febrer (BOIB núm 26 de 28 de febrer) es van establir els criteris a seguir per als òrgans competents de la Conselleria d'Economia, Hisenda i Innovació als efectes de la comprovació real dels béns immobles i llocs d'amarrament situats en territori de les Illes Balears, en la gestió de l'Impost sobre Successions i Donacions i de l'Impost sobre Transmissions i Actes Jurídics Documentats. Des d'aquell any s'ha anat publicant cada any una instrucció similar amb les actualitzacions de valors corresponents, i la darrera és la Instrucció 2/2010 de 18 de juny (BOIB núm 94 de 22-06-10).

Aquests criteris es presenten com unes regles internes de valoració en la gestió tributària dels citats impostos, que una vegada conegudes pels contribuents, els han de permetre consignar en les seves declaracions uns valors que, en principi, s'admetran com a vàlids. En realitat aquests criteris el que intenten és establir un valor de mercat objectiu i just per a la totalitat dels contribuents de les Illes, ja que el valor de mercat per si mateix, que és realment la base imposable d'aquests impostos és difícil de determinar a causa de la multiplicitat de factors que hi poden influir. Per tant, el que fa la instrucció és donar unes regles de valoració que si els contribuents les apliquen seran acceptades per l'Administració als efectes de la comprovació de valors en les seves autoliquidacions.

El que passa, però, és que també s'utilitzen en sentit contrari, és a dir, l'Administració aplica i liquida amb aquestes regles totes les autoliquidacions que rep per aquests impostos, sense tenir mai en compte el valor real de mercat. Això queda perfectament reflectit en la clàusula cinquena de la instrucció de 2010 on es diu que "els òrgans gestors de l'Agència Tributària de les Illes Balears que tinguin competències de gestió respecte de l'Impost sobre Transmissions Patrimonials i Actes jurídics documentats i de l'Impost sobre Successions i Donacions, aplicaran els criteris establerts en la present instrucció a tots els expedients que, pels impostos mencionats, continguin actes o operacions relatives a béns immobles i amarraments susceptibles de valoració..."

Una d'aquestes regles fa referència al valor del sòl, concretament a l'annex 1 de la Instrucció 2/2010 esmentada es diu textualment: "VALOR DEL SÒL: el valor del sòl serà el que figuri a tals efectes com a valor cadastral (VCS) en el rebut de l'Impost sobre Béns Immobles de l'exercici corresponent a la data de meritació del fet imposable que es declari multiplicat per al coeficient 2. És a dir: valor del sol = valor cadastral del sol * 2". Cal mencionar que aquesta regla s'aplica a tots els municipis sense excepció, hagin actualitzat els valors cadastrals en els darrers 10 anys o no.

Aquesta regla és una mesura totalment discriminatòria per a aquells contribuents que tenen els valors cadastrals de les seves propietats actualitzats, ja que es multiplica el valor del sòl per 2 sense excepció i sense cap tipus de coeficient corrector. També val a dir que contràriament al que passa en el valor del sòl, el valor corresponent a la construcció no ocasiona cap tipus de distorsió ja que es basa en uns paràmetres igualitaris per a tots els contribuents.

També és cert que la normativa dóna unes certes garanties als contribuents que no estan d'acord amb aquesta valoració, que poden en el seu cas forçar a un procediment d'al·legacions i a una taxació pericial contradictòria, però també és cert que en molts de casos els costos inherents a aquests procediments i la incertesa del seu final fan que la majoria dels contribuents no optin per aquest camí i prefereixin pagar més a canvi de no tenir problemes amb l'Administració.

4. Això fa que es produeixin diferències molt elevades en les quotes a pagar pels contribuents pels impostos de Successions i Donacions i Transmissions i Actes Jurídics Documentats, per la simple circumstància que el fet causant d'aquesta liquidació estigui ubicat en un municipi o en un altre, hi ha, per tant, una part dels contribuents que paga molt més que uns altres per un fet similar, amb l'agreujant que els que paguen més ho fan perquè els seus municipis han complert amb la legislació i han actualitzat els valors cadastrals en els períodes corresponents, i són aquells que no compleixen la legislació els que en surten beneficiats.

Aquest càstig o discriminació du a unes diferències tan grosses en la quota que fa que molts de contribuents tinguin vertaders problemes econòmics a l'hora d'acceptar una herència o que no es puguin permetre comprar algun immoble a causa de l'elevat cost dels impostos, fet que de retruc s'ha vist agreujat per la greu crisi econòmica que patim i fet que també dificulta la recuperació del mercat immobiliari.

A mode d'exemple es poden comparar les diferències, aplicant els criteris de valoració establerts per aquest govern autonòmic, en dos solars del terme municipal d'Artà, municipi que va revisar els valors cadastrals que van entrar en vigor l'any 2004:

- El valor cadastral d'un solar de 1.076 metres a la urbanització de Betlem l'any 2003 era de 16.064,84 euros i l'impost de transmissions a pagar en aquell moment era de 1.124,53 euros. L'any 2.004 el valor cadastral va passar a 72.872,10 i l'impost a 10.202,09 euros.
- El valor cadastral d'un solar de 265 metres a la urbanització de Sos Monjos l'any 2003 era de 6.687,22 euros i l'impost de transmissions a pagar en aquell moment era de 936,21 euros. L'any 2.004 el valor cadastral va passar a 84.205,08 i l'impost a 11.788,70 euros.

Com es pot comprovar els impostos es van multiplicar més o manco per 10 d'un any a l'altre i creiem, a la vista d'aquests exemples, que s'han de tenir en compte les diferències entre els diferents municipis, ja que si no es discrimina d'una manera totalment injusta aquells que compleixen amb la legalitat.

5. Tota aquesta problemàtica també és un fre a la recuperació econòmica de les Illes, ja que l'elevada quantitat d'imposts a aquests municipis fa que moltes operacions que serien beneficioses per als municipis i particulars no es materialitzin.

Per tot, això es proposa:

1. El Parlament de les Illes Balears insta les administracions competents a aplicar un coeficient corrector d'1,2% enlloc del 2% als municipis que tinguin actualitzats els seus valors cadastrals en els 10 anys que marca la legislació i que aquest coeficient sigui retroactiu a l'entrada en vigor dels nous valors cadastrals, donant opció a tots aquells contribuents que han estat castigats amb uns impostos totalment injusts a reclamar la diferència pagada.

2. El Parlament de les Illes Balears insta les administracions competents a incrementar el coeficient del 2% al 3% als municipis que no hagin actualitzat els valors, ja que cal ser conscients que aquells valors no revisats estan totalment desfasats de la realitat.

Palma, a 16 de març de 2011.
Les diputades:
Isabel Alemany i Moyà.
Maria Antònia Sureda i Martí.
El portaveu:
Josep Melià i Ques.

3.14. PROPOSICIONS NO DE LLEI DAVANT COMISSIÓ

Ordre de Publicació

RGE núm. 1027/11, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a impuls reals i sòlid a la informàtica a l'escola, amb tramitació davant la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals, pel procediment d'urgència. (Mesa de 23 de març de 2011).

RGE núm. 1047/11, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a energia fotovoltaica, amb tramitació davant la Comissió d'Ordenació Territorial. (Mesa de 23 de març de 2011).

Palma, a 23 de març de 2011.
La presidenta del Parlament:
Aina Rado i Ferrando.

A la Mesa del Parlament de les Illes Balears.

A)

D'acord amb el que preveuen els articles 163 i següents del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el Grup Parlamentari Mixt presenta la proposició no de llei següent perquè sigui tramitada davant la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals, pel procediment d'urgència ordinària.

Exposició de Motius

Atès que el nostre temps es caracteritza per ser el temps de la globalització i de les noves tecnologies, un temps en què la utilització i el coneixement informàtic esdevé imprescindible per ser competitius i per integrar-nos plenament al món que vivim.

Atès que els nostres alumnes necessiten tenir importants capacitats informàtiques per poder desenvolupar-se com a persones i com a treballadors.

Atès que les administracions públiques tiren endavant, en teoria, diverses iniciatives (Escola 2.0 i xarxipeleg 2.0) perquè els ordinadors i la informàtica es converteixin en una eina d'ús comú i habitual a les nostres escoles. I, diem teòricament perquè resulta que la manca de personal amb coneixements per poder posar en marxa i mantenir en funcionament una important xarxa amb molts d'ordinadors connectats fa que hi hagi molts de

centres que tenen un munt d'ordinadors tancats en capsos i sense fer-ne cap ús.

Atès que aquest impuls i aquesta entrada de la informàtica dins les escoles encara no s'ha reflectit en una sèrie de canvis imprescindibles perquè realment es pugui parlar d'un ensenyament digital i on les noves tecnologies tenen un paper determinant; canvis com una titulació adequada dels professors que imparteixen classes d'informàtica, canvis com disposar als centres d'encarregats de la xarxa informàtica amb coneixements sobre la matèria, canvis com modificar les plantilles dels centres per garantir els dos canvis anteriors.

Per aquests motius, Unió Mallorquina des del Grup Parlamentari Mixt presenta la següent:

Proposició no de llei

Primer. El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a impulsar els canvis de les plantilles dels centres d'ensenyament perquè, sense que hi hagi un increment de la plantilla, els responsables o coordinadors de la xarxa informàtica acreditin un coneixement i una titulació mínima sobre la matèria.

Segon. El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a establir criteris objectius perquè siguin aplicats pels equips directius del centre a l'hora d'atorgar la responsabilitat de coordinació informàtica amb la corresponent reducció horària.

Tercer. El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a aprovar i impulsar, en un termini màxim d'un mes, un pla de xoc que garanteixi la posada en marxa i el funcionament de tots els ordinadors que han arribat als centres d'ensenyament com a conseqüència d'iniciatives com Escola 2.0 o Xarxipeleg 2.0.

Quart. El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a prioritzar que cada centre de secundària compti, sense que hi hagi un increment de la plantilla fixa, amb un professor amb una titulació informàtica que garanteixi que les classes sobre aquesta matèria seran impartides per algú amb els coneixements exigibles i que així es podrà impartir el currículum o programa corresponent.

Palma, a 14 de febrer de 2011.
Les diputades:
Isabel Alemany i Moyà.
Maria Antònia Sureda i Martí.
El portaveu:
Josep Melià i Ques.

A la Mesa del Parlament de les Illes Balears.

B)

D'acord amb el que preveuen els articles 163 i següents del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds presenta la proposició no de llei següent perquè sigui tramitada davant la Comissió d'Ordenació Territorial.

L'aprovació del RD1578/2008 relatiu a la redistribució de l'activitat de producció d'energia elèctrica mitjançant tecnologia solar fotovoltaica, i els posteriors RRD1565 /2010 pel qual es regulen i modifiquen determinats aspectes relatius a l'activitat de producció elèctrica en règim especial o el Decret Llei 14/2010, pel qual s'estableixen mesures urgents per a la correcció del dèficit tarifari del sector elèctric; els quals afecten la generació d'energia fotovoltaica no contemplen el nostre territori d'una manera específica i rep el mateix tractament que la resta del territori peninsular; s'apliquen les mateixes primes i el mateix criteri sobre la franja d'hores amb dret a primes.

Consideram que s'ha de contemplar el fet insular donat que comporta una sèrie de particularitats:

- Generar electricitat de forma ordinària suposa un cost tres vegades superior a la mitjana peninsular.
- El desenvolupament de les energies renovables ha de conviure amb un territori limitat, amb les àrees de protegides i amb el sobrecost del transport; motiu pel qual les nostres instal·lacions són de reduïdes dimensions i amb poca possibilitat de diversificació donat que la hidràulica és inexistent i l'èolica compta amb poca acceptació social.

Per tots aquests motius, el Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds presenta la següent:

Proposta d'acord

El Parlament de les Illes Balears insta el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç que reconegui la necessitat de donar un tractament específic a la nostra comunitat autònoma en matèria de generació d'energia fotovoltaica, i consideri l'aplicació d'un criteri de territorialitat a l'hora d'establir les quotes que afavoreixi els sistemes elèctrics insulars i extrapeninsulars.

Palma, a 17 de març de 2011.

El diputat:

Miquel Àngel LLauger i Rosselló

El portaveu:

Gabriel Barceló i Milta.

3.17. INFORMACIÓ

Ordre de Publicació

A)

Admissió de l'escrit RGE núm. 1056/11, del Govern de les Illes Balears, d'Informe i certificats del Pla estratègic de serveis socials de les Illes Balears 2011-2014.

La Mesa del Parlament de les Illes Balears, en sessió de dia 23 de març de 2011, admet a tràmit l'escrit esmentat, presentat pel Govern de les Illes Balears, mitjançant el qual es trameta l'Informe i els certificats pertanyents al Pla estratègic de serveis socials de les Illes Balears 2011-2014 (RGE núm. 633/11) i acorda de trametre'l a la Comissió d'Assumptes Socials.

I això es publica per a coneixement general.

Palma, a 23 de març de 2011.

La presidenta del Parlament:

Aina Rado i Ferrando.

Ordre de Publicació

B)

Ampliació del termini de presentació d'esmenes a la Proposició de llei de policia de les Illes Balears (RGE núm. 3961/10).

La Mesa del Parlament de les Illes Balears, en sessió de dia 23 de març de 2011, atès l'escrit RGE núm. 1007/11, presentat pel Grup Parlamentari Socialista, conformement amb l'establert a l'article 93 del Reglament de la cambra, acorda d'ampliar el termini de presentació d'esmenes a la proposició de llei esmentada, publicada al BOPIB núm. 142, de 17 de setembre de 2010, fins al proper dia 31 de març d'enguany.

I això es publica per a coneixement general.

Palma, a 23 de març de 2011.

La presidenta del Parlament:

Aina Rado i Ferrando.

Ordre de Publicació

C)

Retirada de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant la Comissió d'Ordenació Territorial RGE núm. 5518/10 a 5521/10 i 5524/10.

La Mesa del Parlament de les Illes Balears, en sessió de dia 23 de març de 2011, admet a tràmit l'escrit RGE núm. 1016/11, presentat per la diputada Hble. Sra. Catalina Soler i Torres, del Grup Parlamentari Popular, i accepta la retirada de les preguntes que es relacionen a continuació, totes publicades al BOPIB núm. 150, de 12 de novembre de 2010:

- RGE núm. 5518/10, relativa a abastiment d'aigua a Puigpunyent.
- RGE núm. 5519/10, relativa a abastiment d'aigua a S'Estanyol.
- RGE núm. 5520/10, relativa a abastiment d'aigua a Portocolom.
- RGE núm. 5521/10, relativa a finques que hauria d'adquirir el Govern central.
- RGE núm. 5524/10, relativa a situació del PORN d'Es Trenc i Nord i Sud de Menorca.

I això es publica per a coneixement general.

Palma, a 23 de març de 2011.

La presidenta del Parlament:

Aina Rado i Ferrando.

Ordre de Publicació

D)

Retirada de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant la Comissió d'Ordenació Territorial RGE núm. 5595/10 a 5599/10.

La Mesa del Parlament de les Illes Balears, en sessió de dia 23 de març de 2011, admet a tràmit l'escrit RGE núm. 1017/11, presentat pel diputat Hble. Sr. Josep S. Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, i accepta la retirada de les preguntes esmentades, relatives a lluita contra la lagarta peluda (I a V), publicades al BOPIB núm. 150, de 12 de novembre de 2010.

I això es publica per a coneixement general.

Palma, a 23 de març de 2011.

La presidenta del Parlament:

Aina Rado i Ferrando.

Ordre de Publicació

E)

Rectificació de la sol·licitud de compareixença RGE núm. 487/11.

La Mesa del Parlament de les Illes Balears, en sessió de dia 23 de març de 2011, admet a tràmit l'escrit RGE núm. 1052/11, presentat pel Grup Parlamentari Popular, i accepta que a la sol·licitud de compareixença esmentada, relativa a informe de l'auditoria del Consorci per al foment de l'ús de la llengua catalana i la projecció de la cultura de les Illes Balears (BOPIB núm. 161, d'11 de febrer d'enguany) se substitueixi la paraula "COFIU" per "COFUC".

I això es publica per a coneixement general.

Palma, a 23 de març de 2011.

La presidenta del Parlament:

Aina Rado i Ferrando.

4. INFORMACIONS**Ordre de Publicació**

A)

Canvis a la Diputació Permanent.

La Mesa del Parlament de les Illes Balears, en sessió de dia 23 de març de 2011, admet l'escrit RGE núm. 1060/11, presentat pel Grup Parlamentari Socialista, i es dóna per assabentada dels canvis següents a la Diputació Permanent:

Membres titulars:

- El diputat Miquel Àngel Coll i Canyelles substitueix la diputada Francina Armengol i Socias.
- La diputada Margarita Mercadal i Mercadal substitueix la diputada Joana Maria Barceló i Martí.

Membres suplents:

- La diputada Cristina Rita i Larrucea substitueix la diputada Aina Crespí i Prunés.
- La diputada Maria Luisa Morillas i Navarro substitueix el diputat Antoni Garcias i Simón.
- El diputat Josep Maria Costa i Serra substitueix el diputat Xico Tarrés i Marí.

I això es publica per a coneixement general.

Palma, a 23 de març de 2011.

La presidenta del Parlament:

Aina Rado i Ferrando.

5. CORRECCIÓ D'ERRATES**Ordre de Publicació**

A) *Correcció d'errates del BOPIB núm. 166, de 18 de març de 2011.*

- Pàg. 5854 i 5862. Informacions, apartat B).

On diu: RGE núm. 824/11 i 920/11

Hi ha de dir: RGE núm. 824/11 i **829/11**.

- Pàg. 5854 i 5862. Informacions, apartat C).

On diu: RGE núm. 748/11

Hi ha de dir: RGE núm. **728/11**

BUTLLETÍ OFICIAL
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
